

DECIZIE

19 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial de contencios și administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței,
judecători

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru
Dumitru Mardari

examinând recursul declarat de către societatea comercială ”Ecosem Grup” societate cu răspundere limitată,

în pricina civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de societate comercială ”Cardinal Plus” societate pe acțiuni împotriva societății comerciale ”Ecosem Grup” societate cu răspundere limitată cu privire la încasarea datoriei, penalității, dobânzii de întârzierii și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 mai 2016 prin care s-a respins cererea de apel declarată de societatea comercială ”Ecosem Grup” societate cu răspundere limitată și s-a menținut hotărârea Judecătoria Ciocana mun. Chișinău din 17 februarie 2016,

c o n s t a t ă:

La 20 noiembrie 2015 avocatul Angela Popil în interesele societății pe acțiuni ”Cardinal Plus” a depus cerere de chemare în judecată împotriva societății cu răspundere limitată ”Ecosem Grup” prin care a solicitat încasarea din contul societății cu răspundere limitată ”Ecosem Grup” în beneficiul societății pe acțiuni ”Cardinal Plus” a datoriei în mărime de 60 236,40 lei, penalități de întârziere în mărime de 95 775,88 lei și a dobânzii de întârziere în mărime de 7 027,86 lei, încasarea din contul societății cu răspundere limitată ”Ecosem Grup” în beneficiul societății pe acțiuni ”Cardinal Plus” a cheltuielilor de judecare a pricinii în mărimea taxei de stat plătită la depunerea acțiunii în mărime de 4 891,20 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 2 000 lei.

În motivarea cererii de chemare în judecată a menționat că, prin contractul de vânzare-cumpărare nr. 05/B din 08 iunie 2015 societatea pe acțiuni ”Cardinal Plus” în calitate de vânzător și societatea cu răspundere limitată ”Ecosem Grup” în calitate de cumpărător și-au asumat obligațiile corelative, vânzătorul s-a obligat să vândă Bitum Rutier de marca 70/100 în cantitate de 100 tone. Iar cumpărătorul s-a obligat să primească și să achite marfa.

Potrivit procesului-verbal de predare-primire a mărfii din 10 iunie 2015, s-a confirmat faptul că societatea cu răspundere limitată "Ecosem Grup" a primit de la societatea pe acțiuni "Cardinal Plus" marfa în cantitatea de 24,96 tone, în corespundere cu contractul de vânzare-cumpărare menționat supra.

În acest sens, au menționat că, factura fiscală nr. DV1088878 eliberată la 10 iunie 2015 confirmă că valoarea totală a mărfii pe care pârîta o datorează este de 245 606,40 lei.

Conform actului de verificare a decontărilor reciproce la situația din 29 iulie 2015 se constată o datoriei a pârîtei față de reclamant în mărime de 60 236,40 lei.

Prin reclamația nr. 16/B din 29 iulie 2015, înregistrată la societatea cu răspundere limitată "Ecosem Grup" cu nr. 281 la 29 iulie 2015, ultima a fost înștiințată despre existența datoriei în sumă de 60 236,40 lei pentru marfa recepționată, fiindu-i stabilit un termen de 3 zile bancare pentru stingerea acesteia.

Deși reclamația a fost recepționată, pârîtul nu și-a executat obligațiile în termenii stabiliți.

Totodată, au invocat că, conform pct. 2.2. din contractul de vânzare-cumpărare nr. 05/B din 08 iunie 2015 încheiat între reclamantă și pârîta, vânzătorul s-a obligat să vîndă iar cumpărătorul s-a obligat să primească și să achite marfa, în cantitățile și în condițiile prevăzute în prezentul contract.

Conform, pct. 4.1. din același contract, livrarea mărfii conform prezentului contract se va efectua direct la punctul de descărcare indicat de cumpărător, în prezența ambelor părți. Reprezentanții vor semna actul de predare-primire a mărfii.

Astfel, au remarcat că, deși reclamantul și-a executat cu bună-credință obligațiile asumate pârîtul nu și-a executat obligația asumată, fapt ce a determinat reclamantul să solicite achitarea dobînzii de întîrziere.

Cu referire la solicitarea penalităților, au invocat că potrivit pct. 7.2. din contractul menționat supra, pârîta s-a obligat ca în caz de neexecutare a obligației să achite o penalitate de întîrziere în mărime de 1% din suma întîrziată spre plată.

În final au menționat că, prin contractul de vânzare-cumpărare nr.05/B din 08 iunie 2015, la pct. 8.2, părțile litigante au atribuit soluționarea litigiilor izvorîte din acest contract Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău.

În acest sens, au invocat că, potrivit art. 39 alin. (11¹) din Codul de procedură civilă, prezenta acțiune se referă la încasarea datoriei scadente dintr-un contract încheiat între agenții economici și poate fi intentată în instanța de la sediul reclamantei (f.d. 6-9).

Prin hotărîrea Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău din 17 februarie 2016 s-a admis parțial acțiunea societății pe acțiuni "Cardinal Plus" împotriva societății cu răspundere limitată "Ecosem Grup" privind încasarea datoriei, dobînzii de întîrziere și a cheltuielilor de judecată.

S-a încasat din contul societății cu răspundere limitată "Ecosem Grup" în beneficiul societății pe acțiuni "Cardinal Grup" penalitatea în mărime de 47 887,94 lei, dobînda de întîrziere în mărime de 7027,86 lei, cheltuielile de judecată în mărime de 689,20 lei, în total 61807 lei, în rest cerințele s-au respins ca neîntemeiate.

S-a încasat din contul societății cu răspundere limitată "Ecosem Grup" la bugetul public național cheltuielile de judecată legate de citarea și chemarea părților în instanța de judecată în mărime de 42,90 lei (f.d. 73).

La 14 martie 2016 societatea cu răspundere limitată "Ecosem Grup" a depus cerere de apel prin care a solicitat casarea hotărîrii Judecătoria Ciocana, mun. Chişinău din 17 februarie 2016 în partea ce ţine de încasarea penalităţilor (f.d. 82,83).

Prin decizia Curţii de Apel Chişinău 19 mai 2016 s-a respins cererea de apel declarat de către societatea cu răspundere limitată "Ecosem Grup", s-a menţinut hotărîrea Judecătoria Ciocana, mun. Chişinău din 17 februarie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată intentată de societatea pe acţiuni "Cardinal Plus" către societatea cu răspundere limitată "Ecosem Grup" cu privire la încasarea datoriei, penalităţilor, dobînzii de întîrziere şi a cheltuielilor de judecată (f.d. 99).

Instanţa de apel a constatat că prima instanţă corect a apreciat circumstanţele cauzei şi raportul material litigios existent între părţi.

Astfel, s-a constatat că între părţi a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr. 05/b din 08 iunie 2015 potrivit căruia părţile au stabilit obiectul contractului, condiţiile de executare, termenul de livrare a mărfii şi de achitare pentru marfa livrată.

Respectiv, Curtea de Apel Chişinău a constatat că de către vânzător a fost executată obligaţia în termenul prevăzut de lege, iar cumpărătorul şi-a executat obligaţia de achitare cu încălcarea termenului stabilit în contract ceea ce reprezintă o neexecutare corespunzătoare a obligaţiilor asumate şi are ca efect survenirea efectelor prevăzute de lege – achitarea dobînzii de întîrziere şi a penalităţii.

La 08 august 2016 societatea cu răspundere limitată "Ecosem Grup" a depus recurs împotriva deciziei instanţei de apel prin care a solicitat casarea deciziei Curţii de Apel Chişinău din 19 mai 2016 şi a hotărîrii Judecătoria Ciocana din 17 februarie 2016 cu restituirea cauzei spre rejudecare în prima instanţă.

În motivarea cererii de recurs au menţionat următoarele.

Nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată. Odată cu încheierea contractului de cesiune a creanţei între recurent, intimat şi D. Popovici, toate drepturile intimatului referitoare la solicitarea datoriei şi a sumelor aferente de la recurent au fost cedate lui Popovici D.

Astfel, atît instanţa de fond cît şi instanţa de apel urma să ţină cont de prevederile art. 558 din Codul civil, care stabileşte că, drepturile de creanţă se transmit cesionarului aşa cum există în momentul transmiterii. Odată cu cesiunea creanţei, asupra cesionarului trec garanţiile şi alte drepturi accesorii.

În legătură cu acest fapt, au relavat că instanţele de judecată au soluţionat problema unor persoane neantrenate în proces şi anume în baza contractului de cesiune persoana interesată este D. Popovici.

De asemenea, au menţionat că, atît instanţa de fond cît şi instanţa de apel, au emis hotărîri cu încălcarea competenţei, întrucît sediul recurentului este în s. Mereni, r-nul Anenii Noi, iar litigiul s-a examinat de Judecătoria Ciocana mun. Chişinău, în timp ce instanţa competentă este judecătoria Anenii Noi.

Subsecvent au invocat că, instanţa de judecată a încasat o penalitate excesiv de mare şi nu a luat în consideraţie situaţia financiară a recurentului care este precară, conturile bancare fiind blocate.

Prin cererea de recurs, recurentul a solicitat şi scutirea de la plata taxei de stat însă prin încheierea din 15 august 2016 Curtea Supremă de Justiţie a respins cererea înaintată de societatea cu răspundere limitată "Ecosem Grup" cu privire la scutirea de la plata taxei de stat la depunerea cererii de recurs, nu s-a dat curs cererii şi s-a acordat

termen de prezentarea a dovezii de plata a taxei de stat în sumă de 824 lei pînă la 01 septembrie 2016 (f.d. 125-126).

Potrivit ordinului de încasare a numerarului nr. PROE-0100 recurentul a achitat la 01 septembrie 2016 suma de 825 lei cu titlul de taxă de stat (f.d. 113).

La 11 octombrie 2016 societatea pe acțiuni ”Ecosem Grup” a depus referință la cererea de recurs prin care au solicitat declararea recursului inadmisibil, întrucît instanța de fond și de apel au examinat cauza sub toate aspectele emițînd o hotărîre legală și întemeiată. În partea ce ține de încălcarea competenței au menționat că, competența a fost respectată întru cît prin acordul părților a fost stabilită instanța competentă care va examina litigiile între părți.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs constată că, dispozitivul deciziei a fost emis de Curtea de Apel Chișinău la 19 mai 2016. Potrivit scrisorii nr. 19611-4 copia deciziei Curții de Apel Chișinău a fost expediată părților la 03 iunie 2016 (f.d. 108), însă la materialele dosarului nu este dovada recepționării acesteia.

Totodată recurentul a menționat că a recepționat cererea de recurs la 09 iunie 2016.

Cererea de recurs a fost depusă la 08 august 2016, respectiv, recursul se consideră depus în termen.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Respectiv, recursurile se consideră depuse în termenul prevăzut de lege.

În conformitate cu art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces. Completul din 5 judecători decide asupra oportunității invitării participanților sau a reprezentanților acestora pentru a se pronunța cu privire la problemele de legalitate invocate în cererea de recurs.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c¹) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, trimițînd pricina spre rejudecare în prima instanță doar în cazul în care a constatat încălcarea sau aplicarea eronată a normelor de drept procedural specificate la art. 432 alin. (3) lit. d) și f).

În acest context, art. 432 alin. (3) lit. f) din Codul de procedură civilă stabilește că, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Verificînd argumentele invocate în recurs, pe baza materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că acesta este întemeiat și urmează a fi admis cu casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 mai 2016 și hotărîrea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 17 februarie 2016, restituind pricina la rejudecare în instanța competentă din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 6.1 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, **instituită de lege**, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

Avînd în vedere principiul statului de drept, inerent în sistemul Convenției, Curtea consideră că o „instanță” trebuie să fie întotdeauna constituită „potrivit legii”,

în caz contrar fiind lipsită de legitimitatea necesară într-o societate democratică pentru a audia cauzele persoanelor de drept privat (Lavents împotriva Letoniei, pct. 81).

Expresia „**potrivit legii**” se referă nu doar la temeiul juridic al însăși existenței instanței, *ci și la respectarea de către instanță a normelor specifice după care se conduce* (Sokurenko și Strygun împotriva Ucrainei, pct. 24).

Legalitatea unei instanțe trebuie neapărat să acopere și componența sa [Buscarini împotriva San Marino].

Procedurile privind desemnarea judecătorilor nu ar trebui să fie plasate la nivel de practică internă.

„Legea” vizată de art. 6 § 1 reprezintă nu doar legislația referitoare la constituirea și competența organelor judiciare, ci și la orice altă dispoziție de drept intern a cărei nerespectare face nelegală participarea unuia sau mai multor judecători la examinarea cauzei (DMD Group, A.S. împotriva Slovaciei, pct. 59).

Nerespectarea de către o instanță a dispozițiilor de drept intern implică în principiu o încălcare a art. 6 § 1 (DMD Group, A.S. împotriva Slovaciei, pct. 61).

O instanță care, fără nici o explicație, își depășește competența pe care o are în mod obișnuit nerespectând în mod deliberat legea nu este o „instanță constituită potrivit legii” în procedura în cauză (Sokurenko și Strygun împotriva Ucrainei, pct. 27-28).

Introducerea termenilor „constituită potrivit legii” în art. 6 § 1 are drept scop să prevină ca organizarea sistemului judiciar să nu fie lăsată la discreția puterii executive și să asigure că acest domeniu este reglementat de o lege a Parlamentului (Savino și alții împotriva Italiei, pct. 94).

În acest context, art. 32 alin. (1) din Codul de procedură civilă, statuează că *nimeni nu poate fi lipsit, fără consimțământul său, de dreptul la judecarea cauzei sale de către o instanță sau de judecătorii în a căror competență pricina respectivă este dată prin lege, cu excepția cazurilor expres stabilite de prezentul cod.*

Respectiv, competența instanței ține de legalitatea acesteia, nerespectarea căreia duce la casarea inevitabilă a hotărârii.

În acest sens, menționăm că, în recurs este invocat că instanța de fond a emis hotărârea cu încălcarea competenței teritoriale și respectiv instanța de recurs urmează să examineze acest fapt.

La 20 noiembrie 2015 societatea pe acțiuni ”Cardinal Plus” a depus cererea de chemare în judecată împotriva societății cu răspundere limitată ”Ecosem Grup” la Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău.

În cererea de chemare în judecată este indicat că, ”...Drept consecință, în conformitate cu prevederile pct. 8.2. din contractul de vânzare-cumpărare nr. 05/B din 08 iunie 2015, coroborat cu prevederile 39 alin. (11¹) din Codul de procedură civilă, prezenta acțiune se referă la încasarea datoriei scadente dintr-un contract încheiat între agenții economici și poate fi intentat în instanța la sediul reclamantei.”.

Astfel reieșind din prevederile art. 38, 39 din Codul de procedura civilă, instanța de recurs urmează să stabilească norma procesuală care stabilește competența teritorială a instanței în speță.

Cu referire la invocarea art. 39 alin. (11¹) din Codul de procedură civilă, menționăm următoarele.

Norma respectivă a fost introdusă prin Legea nr. 163 din 22.07.11, Monitorul Oficial nr.146/28 august 2011, art.448, în vigoare la 12 septembrie 2011, (art.III-XV).

Legea respectivă a fost supusă controlului constituționalității, care prin *Hotărîrea Curții Constituționale nr. 3 din 09 februarie 2012 pentru controlul constituționalității unor prevederi din Legea nr. 163 din 22 iulie 2011 pentru modificarea și completarea unor acte legislative au fost declarată neconstituționale prevederile art. III-XV din Legea nr. 163 din 22 iulie 2011.*

Cererea de chemare în judecată a fost înaintată la 20 noiembrie 2015, respectiv, în momentul în care norma nu era aplicabilă, astfel, speței nu-i poate fi aplicată prevederea respectivă.

Cu referire la pct. 8.2 din contractul încheiat între părți, instanța de judecată menționează următoarele.

Litigiul a apărut între părți ca urmare a neexecutării sau executării necorespunzătoare a contractului de vânzare-cumpărare nr. 05/B din 08 iunie 2015 prin care societatea pe acțiuni "Cardinal Plus" (în calitate de vânzător) și societatea cu răspundere limitată "Ecosem Grup" (în calitate de cumpărător) au convenit asupra vânzării/cumpărării de "Bitum Rutier", marca 70/100 în cantitate de 100 tone și care corespunde Standardelor PN-EN 12591 (f.d.14-18).

Conform pct. 8.2 al contractului menționat supra, părțile se obligă la hotărîrea oricăror divergențe pe cale amiabilă, în caz contrar vor fi soluționate în judecată la locul de trai al vânzătorului.

Sediul vânzătorului societății pe acțiuni "Cardinal Plus" este mun. Chișinău str. M. Spătaru, ap. 7, ap. 102.

Prin urmare, părțile invocă că prin acordul comun al părților au investit instanța de judecată competentă.

Cu referire la acest aspect, instanța de recurs menționează că competența instanței de judecată ține de legalitatea instanței, garanție declarată în art. 6.1 din CEDO, element al procesului echitabil.

Mai mult, reieșind din disponibilitatea părților, garantată de art. 27 din Codul de procedură civilă, părțile sunt investite cu dreptul de a și alege metodele de apărare a dreptului, or competența materială a instanței este expres prevăzută de lege.

În final se reține, că părțile prin acordul comun nu sunt investite cu posibilitatea de a schimba competența instanței de judecată și a o investi cu dreptul de a examina o cauză civilă, decît în cazul în care legea va conferi acest drept în mod expres.

Totodată, instanța de recurs, urmează să stabilească aplicabilitatea prezentei spețe a art. 39 alin. (11) din Codul de procedură civilă, care stabilește competența de alternativă a instanței de judecată la alegerea reclamantului în cazul în care *acțiunea născută din contractul în care se indică locul executării lui poate fi intentată și în oricare dintre sediile instanței din acel loc.*

Distinct, de faptul că părțile au stabilit, contrar legii, în pct. 8.2. ca instanță competentă instanța de la domiciliul vânzătorului, instanța de recurs urmează să analizeze și locul executării contractului, or efectul nerespectării competenței instanței duce la casarea hotărîrii instanței de fond și instanței de apel, fiind un viciu de drept și respectiv la o nouă examinare a cauzei.

În conformitate cu pct. 2.2. din contractul menționat supra, vânzătorul se obligă să vîndă și cumpărătorul se obligă să primească și să achite marfa, în cantitățile și în condițiile prevăzute în prezentul contract. Anexele și comenzile sunt parte integrantă a prezentului contract.

Punctul 3.2. din contractul respectiv, prevede că, plata pentru marfă se va efectua prin transfer bancar. Respectiv, nu este indicat locul executării unei obligații corelative a părții.

În acest context, pct. 4.1. din Contract prevede că, livrarea mărfii conform prezentului contract se va efectua direct la punctul de descărcare indicat de cumpărător, în prezența reprezentanților ambelor părți. Reprezentanții vor semna actul de predare-primire a mărfii.

Respectiv, la 10 iunie 2015 între părți a fost încheiat procesul-verbal de predare-primire a mărfii, potrivit căruia se adeverește că societatea cu răspundere limitată "Ecosem Grup" a primit de la societatea pe acțiuni "Cardinal Plus" bitum rutier de model 70/100 în cantitate de 24,96 lei. Locul încheierii prezentului proces-verbal este indicat r-nul Fălești (f.d. 19).

De asemenea, potrivit facturii fiscale nr. DV1088878 din 10 iunie 2015 punctul de încărcare a mărfii este România iar punctul de descărcare este Fălești (f.d. 20).

Prin urmare, instanța de recurs constată că contractul în cauză nu a fost executat în raza teritorială a judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău.

În concluzie, prevederile art. 39 alin. (11) din prezenta speță sunt inaplicabile.

Luînd în considerație cele relatate supra, instanța de recurs urmează să stabilească instanța competentă să judece pricina respectivă.

În acest sens, art. 38 din Codul de procedură civilă prevede că, reclamantul poate intenta acțiunea în oricare din sediile instanței în a cărei rază teritorială se *află domiciliul pîrîtului. Acțiunea împotriva unei persoane juridice se intentează în unul dintre sediile instanței în a cărei rază teritorială se află sediul persoanei juridice respective.*

Potrivit cererii de chemare în judecată, de către reclamant adresa societății cu răspundere limitată "Ecosem Grup", societatea pîrîtă, este indicat mun. Chișinău, str. Tighina, 33.

Totodată, conform informației din Registrul de stat al persoanelor juridice, sediul societății cu răspundere limitată "Ecosem Grup" este s. Mereni, r-nul Anenii Noi, Republica Moldova (f.d. 13).

În conformitate cu art. 67 alin. (1)-(3) din Codul civil, persoana juridică are un sediu, indicat în actele de constituire. Stabilirea și schimbarea sediului sînt opozabile terților din momentul înregistrării de stat. Adresa poștală a persoanei juridice este cea de la sediu. Persoana juridică poate avea și alte adrese pentru corespondență.

În acest sens, art. 4 alin. (1) din Legea nr. 135 din 14 iunie 2007 cu privire la societățile cu răspundere imitată, societatea are sediu, care se indică în actul de constituire. Orice schimbare a sediului societății va fi menționată în actul de constituire și înregistrată în Registrul de stat al persoanelor juridice.

Respectiv, sediul societății pîrîte "Ecosem Grup" societate cu răspundere limitată este s. Mereni, r-nul Anenii Noi, iar instanța competentă în judecarea pricinii este Judecătoria Anenii Noi.

Astfel, din considerentele menționate și luînd în considerație faptul că, s-a constatat încălcarea normelor de drept procedural, și anume prima instanță a examinat pricina cu încălcarea competenței, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a casa integral decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe și de a restitui

pricina spre rejudecare în primă instanță - Judecătoria Anenii Noi, competentă să examineze prezentul litigiu.

În conformitate cu art. 432 alin.(3) lit.d, f), art. 445 al. (1) lit. c¹) Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se admite recursul depus de societatea comerciale "Ecosem Grup" societatea cu răspundere limitată.

Se casează decizia Curții de apel Chișinău din 19 mai 2016 și hotărârea Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău din 17 februarie 2016 emise în pricina civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de societate comercială "Cardinal Plus" societate pe acțiuni împotriva societății comerciale "Ecosem Grup" societate cu răspundere limitată cu privire la încasarea datoriei, penalității, dobânzii de întârzierii și a cheltuielilor de judecată, cu restituirea pricinii spre rejudecare, după competență la Judecătoria Anenii Noi .

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,

Svetlana Filincova

judcători

Maria Ghervas

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari